

Suuri luopumus seurakunnan lähdön jälkeen

Great Falling Away after the Departure of the Church

<http://www.bibleguidance.co.za/Engarticles/Departure.htm>

Johan Malan, University of the North, South Africa

Tiivistelmä: Antikristuksen (laittomuuden ihmisen) ilmestyminen voi tapahtua vasta Kristuksen todellisen seurakunnan lähdön jälkeen.

Lähtö (engl. departure, kreikaksi *apostasia*) jakeessa 2.Tess. 2:3 edeltää Antikristuksen ilmestymistä. Sanan apostasia kääntäminen sanoilla ”rebellion (kapina)”, ”apostasy (luopumus, harhaoppi)” tai ”falling away (luopumus)” useimmissa englantilaisissa Raamatuissa on valitettavaa, koska nämä ovat sekundäärisiä eli johdettuja tämän sanan merkityksiä. Sen ensisijainen merkitys on ”lähtö”, joka tässä jakeessa viittaa seurakunnan tempaukseen. Tempauksen seurauksena suuri luopumus tulee tapahtumaan maan päällä, samalla kun Antikristus saattaa voimaan laittomat ja äärimmäisen syntiset uudistuksensa. Tuolle ajalle on tunnusomaista maailmanlaajuinen moraalinen ja hengellinen luopumus.

On hyvin paljon spekulointia koskien **tempausta** ja **Antikristuksen ilmestymistä**. Jotkut hengellistävät nämä käsitteet, toiset hyväksyvät kummankin tapahtuman, mutta asettavat ne väärään aikajärjestykseen, kun taas monet kieltävät ne kokonaan, tai väittävät, että Antikristus oli joku historian hahmo.

Nämä ristitiitaiset mielipiteet aiheuttavat suurta epävarmuutta ja hämmennystä kristittyjen keskuudessa. Ei ole kuitenkaan ensimmäinen kerta seurakunnan historiassa, kun ristiriitaiset käsitykset ja väärät opetukset lopun ajoista saavat uskovaiset huolestumaan. Se tapahtui jo ensimmäisellä vuosisadalla Tessalonikan seurakunnassa.

Ensimmäisessä kirjeessään Paavali opetti seurakuntaa, että Herra Jeesus tulee seurakuntadispensaation lopulla viemään todelliset uskovat pois taivaaseen:

*”Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, **temmataan** yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla”* (1.Ts. 4:16-18; sana **tempaus** tulee sanasta *temmata*, kreikaksi *harpazo*).

Paavalin saarnassa tessalonikalaisille ja myös myöhemmässä kirjeessään heille on selvä lupaus, että Herra Jeesus ottaa kristityt pois ennen Antikristuksen ilmestymistä ja Herran Päivän tuomioiden alkamista suuren ahdistuksen aikana. Hän kehotti heitä *”odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta”* (1.Ts. 1:10). *”Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta”* (1.Ts. 5:9).

Kuten Nooan ja Lootin tapauksessa kristityt pelastetaan Jumalan vihan hetkestä syntisen maailman yli. He tulevat pakenemaan tuomion aikaa tempauksen kautta, kuten Jeesus lupasi Öljymäen puheessaan:

”Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä” (Lk. 21:36). Ne, jotka tavoittelevat väärää humanistista rauhaa ulkopuolella Kristuksen, eivät tule **pääsemään pakoon** ahdistuksen tuomioita. Antikristuksen terrorihallinnon tuho ja Jumalan tuomiot tulevat yht'äkkiä yllättämään heidät (1.Ts. 5:3).

Seurakunta Tessalonikassa uskoi tämän selityksen lopun ajan tapahtumista. He odottivat innokasti pelastusta, jonka Herra Jeesus lupasi heille tempauksen kautta. Heillä oli ”autuas toivo”, johon he katsoivat (Tt. 2:13). Tämän odotuksen puitteissa he lohduttivat ja kehottivat toisiaan pysymään uskollisina Herralle.

Vääriä opetuksia

Kristittyjen vaino Rooman valtakunnassa aiheutti merkittävää huolestumista uskovien keskuudessa ja nosti esiin monia lopun aikoja koskevia kysymyksiä – myös Tessalonikassa. Evankeliumin vihollisten yllytyksestä kirjoitettiin vääriä opetuksia sisältävä kirje Paavalin nimissä ja jaettiin seurakunnan jäsenten keskuudessa. Toiset väittivät saaneensa 'hengellisiä ilmoituksia' samasta asiasta. Näissä väärissä opetuksissa väitettiin, että Herran päivä (tuomion ja ahdistuksen aika) oli jo alkanut ja että kristityt joutuisivat läpikäymään sen. Tällä tavalla oppi tempauksesta ennen vihaa tuli kiistetyksi ja pilkatuksi.

Kirjoittaessaan toisen kirjeensä seurakunnalle Paavalin päämäärät olivat seuraavat: (1) Torjua väärät opetukset lopun ajasta; ja (2) vastata tiettyihin seurakunnanjäsenten esiin nostamiin kysymyksiin toisesta tulemuksesta ja siihen liittyvistä asioista. Hän aloittaa luvun 2 viittaamalla tempaukseen ”meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksena ja meidän kokoontumisenamme Hänen tykönsä.” Sen jälkeen hän selittää ja uudelleen vahvistaa lopun ajan tapahtumien oikean järjestyksen:

”Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen, ettekä sanan, ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne niin, että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen” (2.Ts. 2:1-12).

Tässä luvussa Paavali ilmoittaa selvästi perusasiat koskien pidättäjän lähtöä, Antikristuksen ilmestymistä ja myös nopeaa tuomiota, joka kohtaa häntä Kristuksen tulemuksen aikana.

Väärin opetusten torjumista

Väärät opetukset, joita Tessalonikassa levitettiin perustuivat olettamukseen, että Rooman keisari, joka myös julistautui jumalaksi, oli Antikristus. Siitä johtuva Kristittyjen vaino nähtiin osana Herran päivän ahdistuksia ja kärsimyksiä. Paniikkia aiheuttivat odotettavissa olevat vielä suuremmat vainot ja tuomiot, jotka olivat lähellä ja myös väärä opetus, että kristityt eivät pääsisikään pakoon vihan aikaa, kuten Paavali oli luvannut.

Paavali torjui väärät opetukset ja toisti, että ensin tulee **lähtö** (*apostasias*), jota seuraa laittomuuden ihmisen (antikristuksen) **ilmestyminen**. Hän on oleva kadotuksen iljettävä lapsi, joka asettuu temppeliin ja **julistaa olevansa Jumala** (2.Ts. 2:3-4). Ensimmäisellä vuosisadalla Paavalin kirjoittaessa kirjettään lähtö ei vielä ollut tapahtunut, eikä myöskään väitetty roomalainen Antikristus istunut temppelissä Jerusalemissa julistamassa itseään Jumalaksi.

Selitettyään aluksi lopun ajan tapahtumien aikajärjestyksen, Paavali vahvisti tämän skenarion lisäämällä uutta tietoa. Hän muistutti seurakunnan jäseniä tästä aiheesta pitämistään saarnoista: *”Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?”* (jae 5). Sitten hän jatkaa sanoen, että se, joka pidättää, täytyy ottaa pois tieltä (seurakunnan tempaus) ja sitten paljastetaan Paha (Antikristus). Hän sanoi myös, että Antikristus olisi elävä ihminen maan päällä, kun Herra Jeesus palaa tuhoamaan hänet tulemuksensa kirkkaudella (jae 8, KJV-käännös käyttää sanaa brightness, kirkkaus, suom. huom.).

Näille väärille opetuksille, joita Paavalin nimissä levitettiin, ei ollut kertakaikkiaan mitään pohjaa, koskien sitä, etteikö olisi uskovien tempausta ennen ahdistuksen aikaa. Siinäkin väitteessä ei ollut mitään perää, että Herra rankaisisi kristittyjä pahalla ja jättäisi heidät Antikristuksen hirmuvaltaan.

Lähtö (*apostasia*)

Sana *apostasia* jakeessa 3, joka KJV-käännöksessä on käännetty sanoilla “falling away (luopumus),” on ongelmallinen monille. Tämän käännöksen perusteella oletetaan, että kristityt eivät tule kokemaan ainoastaan viimeisten päivien luopumusta, vaan he tulevat olemaan täällä myös silloin, kun Antikristus ilmestyy. Tämän jakeen huolellinen selittäminen osoittaa, että nämä oletukset ovat perustelemattomia.

Kreikan sana *apostasia* tarkoittaa **lähtö, vetäytyminen** tai **ero**. Hengellinen ja moraalinen **luopumus** voidaan lukea tähän sanaan vain toissijaisena merkityksenä, pääteltynä sen perusviittauksesta totuuden **lähtöön**. *Apostasia* on johdettu partikkelista *apo*, joka tarkoittaa **irti** tai **pois** (jostakin lähellä) ajan, paikan tai suhteen eri merkityksissä. Se tarkoittaa **eroa, lähtöä** tai [suhteen] **lakkaamista**. Sanaa *apostasia* vastaava verbi on *aphistemi*, joka Strong'in sanakirjan mukaan tarkoittaa **lähteä, vetäytyä, vetää pois, poistaa**.

The Greek word *apostasia* means **departure, withdrawal or separation**. A spiritual and moral **falling away** can be read into this word only as a secondary meaning, deduced from its basic reference to the **departure** of the truth. *Apostasia* is derived from the particle *apo* which means **off** or **away** [from something near], in various senses of place, time or relation. It denotes **separation, departure, or the cessation** [of a relationship]. The verb correlate of *apostasia* is *aphistemi* which, according to Strong's Concordance, means to **depart, withdraw, draw (fall) away, remove**.

Jopa tapauksissa, joissa sanaa *aphistemi* on käytetty tarkoittamaan hengellistä luopumusta (esim. Lk. 8:13, 1.Tim. 4:1 Hepr. 3:12), on kielipiillisesti oikeampaa kuvailla tekoa **lähtemisenä** uskosta (kuten kahdessa jälkimmäisessä jakeessa) ennemmin kuin **luopumuksena** (kuten jakeessa Lk. 8:13) Seuraavassa esimerkkejä sanan *aphistemi* käytöstä KJV-käännöksessä:

Even in cases where *aphistemi* is used to denote a spiritual falling away (e.g. Lk. 8:13, 1 Tim. 4:1 and Hepr. 3:12) it is grammatically more correct to describe the act as a **departing** from faith (as in the latter two verses) rather than a **falling away** (as in Lk. 8:13). The following are examples of the rendering of *aphistemi* in the King James Version:

“...[she] **departed** not from the temple” (Lk. 2:37); “...he **departed** from Him for a season” (Lk. 4:13); “...and in time of temptation **fall away**” (Lk. 8:13); “**Depart** from Me” (Lk. 13:37); “...the angel **departed** from him” (Acts 12:10); “...who **departed** from them” (Acts 15:38); “...he **departed** from them” (Acts 19:9); “...they **departed** from him” (Acts 22:19); “...that it might **depart** from me” (2 Cor. 12:8); “...**depart** from the faith” (1 Tim. 4:1); “...from such **withdraw** thyself” (1 Tim. 6:5); “...**depart** from iniquity” (2 Tim. 2:19); “...**departing** from the living God” (Hepr. 3:12).

Näiden esimerkkien valossa on selvää, että sanan *apostasia* ja sen verbimuodon *aphistemi* perusmerkitys on **lähteä**. Tästä syystä sana *apostasia* jakeessa 2.Ts. 2:3 käännettiin **lähtönä ensin** seuraavissa seitsemässä englantilaisessa raamatunkäännöksessä ennen KJV-käännöstä: Wycliffe Bible (1384), Tyndale Bible (1526), Coverdale Bible (1535), Cranmer Bible (1539), Breeches Bible (1576), Beza Bible (1583) ja Geneva Bible (1608).

Vulgata käyttää latinan sanaa *discessio*, joka tarkoittaa **lähtö**. Amplified Bible esittää seuraavan huomautuksen jakeen 2.Ts. 2:3 alaviitteessä: ”Sanan *apostasia* mahdollinen tulkinta on **[seurakunnan] lähtö**.” Todellisessa merkityksessään tämä jae kuuluu näin:

“Älköön kukaan pettääkö teitä millään tavalla: sillä se päivä [Herran päivä] ei tule, ellei ensin tule [seurakunnan] lähtö ja tuota synnin ihmistä [Antikristusta], kadotuksen lasta, paljasteta....

Let no man deceive you by any means: for that day [*the day of the Lord*] shall not come, except there

come a departing [of the church] first, and that man of sin [the Antichrist] be revealed, the son of perdition...”

Erilaisia tulkintoja

Dogmaattinen ennakkoluulo, ennemmin kuin tietämättömyys, voi selittää ne ristiriitaiset näkemykset, jotka edelleen vallitsevat koskien sanan *apostasia* todellista merkitystä tässä jakeessa. Sokeassa uskollisuudessaan kirkkonsa teologeille monet kieltäytyvät uskomasta pretribulationistiseen tempaukseen. Heistä on hyväksyttävämpää riippua kiinni *sanan apostasia* kapeassa toissijaisessa merkityksessä tulkitsemalla se pelkästään hengellisenä taantumuksena viimeisinä päivinä, joita seuraa Antikristuksen ilmestyminen.

Jos jakeen 2.Ts. 2:3 konteksti otetaan huomioon, on ilmeistä, että sana apostasia on tässä tarkoitettu kattamaan koko merkityksensä – sekä **lähtemisen** (engl. departing) että hengellisen **luopumuksen** (engl. falling away). Ensimmäisessä merkityksessä Paavali käyttämällä tätä sanaa viittaa todellisten uskovien, joita ei ole määrätty Jumalan tuomioihin, fyysiseen lähtöön. Yksi tämän lähdön tärkeimmistä seurauksista on, että suuri hengellinen pimeys tulee vallitsemaan maan päällä – kun maailman valo on otettu pois. Se antaa Antikristukselle tilaisuuden ilmestyä. Synti ja pahuus tulevat lisääntymään hyvin nopeasti hänen hallintonsa aikana johtaen koko ihmiskunnan historian suurimpaan luopumiseen raamatullisista normeista ja kristillisistä malleista.

Jakeissa 3 ja 4 Paavali ilmoittaa tosiasian seurakunnan lähdöstä, jota seuraa Antikristuksen ilmestyminen ja hänen pahojen uudistustensa toteuttaminen. Tämä tapahtumien järjestys ilmoitetaan uudelleen jakeissa 6 – 12 samalla antaen lisätietoa. Tämän saman skenaarion kahta kuvausta voidaan verrata seuraavasti:

Tempaus: <i>Apostasia</i> (lähtö) tapahtuu ensin (jae 3).	Tempaus: Se, joka pidättää, otetaan pois tieltä (jae 7).
Antikristuksen tulemus: Laittomuuden ihminen ilmestyy silloin (jae 3).	Antikristuksen tulemus: Silloin ilmestyy tuo Laiton (jae 8).
Luopumus antikristillisten uudistusten kautta: Antikristus edistää syntiä ja pahuutta, ylentää itsensä kaikkien uskontojen yläpuolelle, saastuttaa temppelein ja julistautuu Jumalaksi (jakeet 3-4).	Luopumus antikristillisten uudistusten kautta: Hänen tulemuksensa tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä (jakeet 8-10).

Se joka pidättää

Negatiiviset käsitykset pretribulationistisesta tempauksesta johtavat myös vääristyneisiin näkemyksiin siitä, mikä pidättää Antikristusta. On selvää, että on vain yksi voima, joka on suurempi kuin Saatanan ja Antikristuksen ja se on Jumalan voima. Ei ole mitään maallista tai inhimillistä voimaa, joka voisi tehokkaasti vastustaa paholaista tai voittaa sen.

Nykyisessä dispensaatiossa ennen Kristuksen ja Antikristuksen persoonallista ilmestymistä käydään hengellistä taistelua maailman hallinnasta. Jumalan Henki ja Saatanan petoshenget toimivat ihmisten kautta saavuttaakseen päämääränsä. Johannes sanoo:

“Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.... Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen” (1.Joh. 4:2-6).

Jakeen 2.Ts. 2:7 ilmaisu ”se, joka nyt vielä pidättää” viittaa seurakuntaan Kristuksen ruumiina maan päällä. Me olemme temppele, jossa Pyhä Henki asuu ja siitä syystä olemme pimeän maailman valo ja mätänevän maailman suola. Pyhän Hengen voiman kautta me pidätämme Antikristuksen ilmestymistä ja sitä seuraavaa valtaan nousua. Vasta sitten, kun todellinen seurakunta on otettu pois tieltä tempauksessa, Antikristus voi persoonallisesti paljastaa itsensä. Silloin petetty ja hengellisesti kuollut ihmiskunta hyväksyy hänet ilman vastustusta universaaliseksi Messiaaksi ja maailmanjohtajaksi.

On epäraamatullista väittää, että Pyhä Henki olisi pidättäjä, joka poistuisi maailmasta. On totta, että Pyhän Hengen voiman kautta seurakunta pystyy pidättämään Antikristusta, mutta Pyhää Henkeä itseään ei vedetä pois. Miljoonat tulevat pelastumaan seitsenvuotisen ahdistuksen aikana (Ilm. 7:9-14) ja se on mahdollista vain Jumalan Hengen välityksellä (1.Kor. 12:3). Ennen Jeesuksen julkista tulemusta seitsemän vuoden lopussa on vielä jopa uusi Pyhän Hengen vuodatus Israelin päälle valmistamaan heitä sovintoon Messiaansa kanssa:

“Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista” (Sak. 12:10).

On siis täysin väärin opettaa, että Pyhä Henki olisi poissa maan päältä tuona aikana. Koska seurakunta Pyhän Hengen temppeleinä ei tule olemaan täällä, niin Henki ei toimi Helluntain täytydessään, mutta siitä huolimatta Hän tulee olemaan täällä tuomion Henkenä (Jes. 4:4) ja myös Henkenä, joka saa ihmisissä aikaan synnintunnon (Joh. 16:8).

Luopumuksen luonne

Luopumus, joka tapahtuu maan päällä Antikristuksen ilmestymisen jälkeen, on paljon pahempi kuin se luopumus, jota koetaan viimeisinä päivinä ennen Kristittyjen lähtöä (vrt. 1.Tim. 4:1, 2.Tim. 3:1-5, 2.Tim. 4:2-4). Tempauksen ja Antikristuksen ilmestymisen jälkeen koko maailmaa syöstään äärimmäiseen moraaliseen ja hengelliseen pimeyteen. Synnin kansainvälinen kulttuuri tulee esiin moraalista luopumuksesta, jossa pahin kuviteltavissa oleva rienaus, pahantahtoisuus, korruptio, varkaus ja väkivalta esiintyvät.

Hengellinen luopumus tulee johtamaan maailmanuskontojen petetyn liiton perustamiseen Antikristuksen, universaalisen Messiaan, johdon alaisuudessa. Seitsemän vuoden puolivälissä hän asettuu jälleenrakennettuun temppeleihin Jerusalemissa ja julistautuu Jumalaksi (2.Ts. 2:4). Tätä kapinallista tekoa seuraa Antikristuksen ja Paholaisen palvonta kaikkialla maailmassa (Ilm. 13:4) ja siitä tulee hengellisestä totuudesta luopumisen pahin muoto.

Lopun ajan Antikristus

Hyvin tärkeä ilmoitus, jonka Paavali antaa Antikristuksesta, on, että hän on oleva lopun ajan maailman diktaattori. Jeesuksen Kristuksen tulemus lopettaa hänen julkisen esiintymisensä äkkiä ja dramaattisesti. *”Silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä”* 2.Ts. 2:8).

Tämä selvä ilmoitus syrjäyttää kaikki historian diktaattorit lopullisena ”laittomuuden ihmisenä,” koska he vain valmistivat tietä tulevalle lopunajan Antikristukselle. Johannes sanoi: *”Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika* (1.Joh. 2:18).

Ajattele myös seuraavia ilmoituksia Antikristuksesta: Dan. 9:27 sanoo, että hän tekee vahvan liiton monien kanssa yhden vuosiviikon ajaksi. Keskellä viikkoa, mikä tarkoittaa 3½ vuoden jälkeen, hän saa uhrin temppeleissä lakkaamaan. Hän saastuttaa temppeleitä, asettaa kuvansa kaikkein pyhimpään, kieltää kaikki uskonnot ja pakottaa ihmiset kaikkialla kumartamaan vain itseään ja omaa kuvaansa. Tuolla ajalla

hän perustaa tuhoisan terrorihallinnon.

Herra Jeesus viittasi tähän kammottavaan aikaan kuvaillessaan juutalaisille suurta ahdistusta, joka esiintyy välittömästi Hänen tulemuksensa edellä:

”Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka tämän lukee, se tarkatkoon - silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille... Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule... Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella” (Mt. 24:15-30).

Tuona päivänä Antikristus ja väärä profeetta tuhotaan:

”Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen sotajoukkoansa vastaan. Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa” (Ilm.19:19-20).

Profetiat Antikristuksen ilmestymisestä koskevat siis tulevaisuutta eivätkä historiaa. On ollut monia esikuvia, mutta nyt on tullut aika suuren lopun ajan Antikristuksen ilmestymiselle, jonka Herra tuhoaa suunsa henkäyksellä, kun Hänen jalkansa seisovat Öljymäellä Hänen toisen tulemuksensa aikana. (Sak. 14:4-5).

Näyttämö on valmisteltu nopeasti Antikristuksen tulemukselle. Koemme jo seurakuntadispensaation lopun luopumusta ja synnytystuskien alkua. Pian koittaa Jumalan lasten lähdön hetki, kun heidät silmänräpäyksessä siirretään taivaallisiin majoihin. Ne, jotka pidättivät Antikristuksen ilmestymistä, otetaan silloin pois tieltä ja siten maan päälle tulee suuri hengellinen pimeys. Laittomuus ja moraalittomuus tulevat saamaan ennennäkemättömät mittasuhteet laittomuuden ihmisen johdossa, joka on oleva Saatanan hallitsija täysin turmeltuneen ja petetyn ihmiskunnan yläpuolella. Kuten Nooan ja Lootin aikoina Herra tulee vierailemaan tässä kapinallisessa sukupolvessa suurin vitsauksin ja tuomioin Herran päivän aikana.